

Sygn.akt. ... III Ko. 1901/92

SĄD WOJEWÓDZKI
WYDZIAŁ III KARNY
ul. Przy Rondzie 7
30-065 Kraków

P O S T A N O W I E N I E

=====

dnia ... 20 grudnia 1993 r.

Sąd Wojewódzki w Krakowie, Wydział III Karny
w składzie:

Przewodniczący: SSW. Beata Barylak. - Pietrzkowska. /spr./

Sędziowie: SW. Rafał Kieta.

SR. Małgorzata Rzeszut. /del./

Protokolant: Małgorzata Rogóż.

przy udziale Prokuratora Wojewódzkiego Janusza Przetacznika.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w sprawie:

Bronisława P A U K A - ur. 27.01.1901 r. w Komarnie, s. Józefa

i Katarzyny z d. Pawlikowskiej,

Jana D R O Ź D Ź A - ur. 10.09.1911 r. w Dobrej, s. Antoniego

i Anny z d. Białon,

skazanych wyrokiem b. Wojskowego Sądu Rejonowego

w Krakowie z dnia 25.04.1949 r. sygn. akt. Sr 309/49,

~~skazanego~~ a Jan Drożdż nadto wyrokiem w/w Sądu

z dnia 20.09.1952 r. - sygn. Sr 225/52.

w przedmiocie stwierdzenia nieważności orzeczenia w trybie ustawy
z dnia 23.0. 1991 r. /Dz.U. nr 34, poz. 149/

na podstawie art. 1. ust. 1. i art. 13.

ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń

wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz nie-

podległego bytu Państwa Polskiego /Dz.U. nr 34, poz. 149/

- v e r t e -

125
p o s t a n o w i a :

1. stwierdzić nieważność wyroków b. Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie ;
a/ z dnia 25.04.1949 r. sygn. akt. Sr 309/49, z mocy którego Bronisław PAUK skazany został za czyn z art. 14§1 Dekretu z dnia 13.06.1946 r. na karę 5 lat więzienia, przy czym karę tą darowano na mocy ustawy z dnia 22.02.1947 r. o amnestii, zaś wobec Jana DROŹDŹA - na mocy tejże ustawy - umorzono postępowanie o czyn z art. 14 Dekretu z dnia 13.06.1946 r.,
b/ z dnia 20.09.1952 r. sygn. akt. Sr 255/52, z mocy którego Jan DROŹDŹ skazany został za czyn z art. 18§1 Dekretu z dnia 13.06.1946 r. w zw. z art. 86§2 KKWP na karę 4 lat więzienia ;
2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

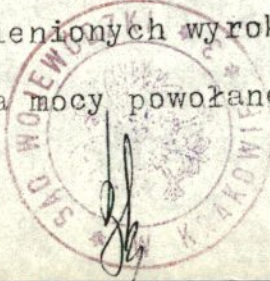
U Z A S A D N I E N I E

Całokształt materiałów zawartych w aktach sprawy, treść wyroków oraz oświadczenia wnioskodawców złożone przed tut. Sądem wskazują, iż czyny przypisane Bronisławowi PAUKOWI i Janowi DROŹDŹOWI związane były z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, a wyrok z dnia 20.09.1952 r. sygn. Sr 225/52 został wydany wobec Jana DROŹDŹA z powodu takiej działalności.

Wobec powyższego stwierdzić należało, iż zachodzą przesłanki z art. 1 ust. 1 cytowanej ustawy, skutkujące stwierdzeniem nieważności wymienionych wyroków.

O kosztach orzeczono na mocy powołanego przepisu.

[Signature]

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność

126 84/87

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 5 czerwca 1995r

Sąd Wojewódzki w Krakowie, Wydział III Karny
w składzie:

Przewodniczący: SSW Witold Koryciński

Sędziowie: SSW Barbara Stachurska

SSW Anna Wójcik(spraw.)

protokolant: Wanda Albrecht

przy udziale Prokuratora Wojewódzkiego Bożeny Pułaskiej

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 1995r na rozprawie

sprawy Jana Drożdża

w przedmiocie odszkodowania

na podstawie art.8 ust.1 i art.13 ustawy z dnia 23 lutego 1991r

o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjono-
wanych za działalność na rzecz Niepodległego bytu Państwa

Polskiego (DZ.U.z 1991r Nr 34 poz.149)

p o s t a n o w i a

I . zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy Jana Drożdża

s.Antoniego i Anny zd.Białoń ur.10 września 1911r w Dobrej,

zam.34-642 Dobra 413 kwotę 20.000zł z ustawowymi odsetkami

od ia prawomocności orzeczenia z tytułu odszkodowania za ponie-
sioną szkodę i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę

II. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa

U Z A S A D N I E N I E

Prawomocnym postanowieniem z dnia 20 grudnia 1993r sygn.
akt III Ko 1901/92 Sąd Wojewódzki w Krakowie stwierdził - w odnie-
sieniu do Jana Drożdża - nieważność wyroku b.Wojakowego Sądu
Rejonowego w Krakowie: z dnia 25 kwietnia 1949r, Sr 309/49
oraz z dnia 20 września 1952r Sr 255/52.

W pierwszej z wymienionych spraw Jan Drożdż był tymczasowo
aresztowany w okresie od 29 sierpnia 1948r do 26 kwietnia 1949r,

12x a więc przez okres 8 miesięcy, natomiast w drugiej był on pozbawiony wolności w okresie od 25 maja 1952r do 29 czerwca 1954r, a więc przez okres 2 lat i niespełna 2 miesięcy. Łącznie wymieniony był pozbawiony wolności przez 2 lata i 10 miesięcy.

W dniu 14 lutego 1994r wpłynął do tut. Sądu wniosek Jana Drożdża o zasądzenie na jego rzecz tytułem odszkodowania kwoty 200.000.000 starych złotych, w tym:

- 100.000.000 starych zł tytułem poniesionej szkody
- 100.000.000 starych zł tytułem zadośćuczynienia

Sąd Wojewódzki zważył co następuje:

Wniosek Jana Drożdża spełnia wymogi formalne określone ustawą z dnia 23 lutego 1991r: został złożony w terminie, wnioskodawca był aresztowany i został skazany za przestępstwa związane z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, a wyroki te zostały unieważnione na podstawie art.1 ust.1 cyt. ustawy.

Ustalając wysokość odszkodowania Sąd miał na uwadze długość okresu, w jakim wnioskodawca był pozbawiony wolności oraz jego możliwości zarobkowe z okresu przed aresztowaniem. Przed pierwszym aresztowaniem w 1948r liczył on 37 lat, prowadził suszarnię runa leśnego i skup owoców, co przynosiło dość dobre dochody, przed kolejnym aresztowaniem w 1952r prowadził hodowlę nutrii. Zważywszy, że wymieniony był kawalerem, mieszkał z rodziną, nie miał nikogo na utrzymaniu przyjęto, że był on w stanie odłożyć, po odliczeniu kosztów utrzymania, kwotę 300zł miesięcznie według dzisiejszych relacji. Kwota ta pomnożona przez okres 34 miesięcy daje kwotę 10.200zł. Nadto, tytułem kosztów trzykrotnych odwiedzin siostry, która odwiedziła go w więzieniu i dostarczonych przy tej okazji paczek, doliczono kwotę 100zł - tak ustalona wysokość odszkodowania wyniosła zatem 10.300zł.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia uwzględniono - oprócz czasokresu pozbawienia wolności - warunki, w jakich wnioskodawca przebywał i szyskany jakim był poddany. Przez okres 3 miesięcy pobytu w areszcie UB w Limanowej był on umieszczony w izolatce, w czasie przesłuchań był bity ręką i pięścią pistoletu, najczęściej po głowie, w wyniku czego doznał m.in. złamania kości nosa. W czasie pobytu w Areszcie w Krakowie był szykanowany przez służbę więzienną np. kazano mu, wraz z innymi rozebrać się do naga i stać z rękami do tyłu. W drugiej sprawie do której został aresztowany w Warszawie, był przesłuchiwany całymi dniami, w czasie których

III KoI 152/94

- 2 -

128

85
88

kzano mu stać i polewaną wodą. W późniejszym okresie był umieszczony w Ośrodkach Pracy Więźniów w Jaszowicach i w Libiążu, gdzie był kierowany do pracy w kopalni.

Te warunki i przeżycia niekorzystnie odbiły się na stanie zdrowia wnioskodawcy, m.in. na skutek pracy w kopalni pozostał mu przykurcz palca i reumatyzm w kolanach.

W oparciu o wymienione przesłanki - nie pomijając przy tym ogólnego poziomu życia przeważającej części społeczeństwa - kwotę zadośćuczynienia ustalono w wysokości zbliżonej do ustalonej wyżej kwoty odszkodowania, przyjmując, że będzie ona, przynajmniej w pewnym stopniu, współmierna do doznanых cierpień i krzywd.

Łącznie - tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia - zasądzono kwotę 20.000zł

O kosztach orzeczono na podstawie powołanego przepisu.

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność i prawomocność
Sekretarz

Do Ministerstwa Sprawiedliwości
Centralny Rejestr Skazanych
w Warszawie

Kopia

III.Ko. 1901/92

SĄD WOJEWÓDZKI
WYDZIAŁ II KARNY
ul. Przy Rondzie 7
80-845 Katowice

ZAWIADOMIENIE O UZNANIU SKAZANIA ZA NIEBYŁE NIEWAŻNE

1 ust. 1 ustawy z dn.23.0

z dnia zawiadamia, że na mocy art. 1991 r. Dz.U.34 poz.149
(Nazwa sądu wysyłającego) stwierdzenie nieważności wyroku
z dnia nastąpiło zatarcie skazania z mocy prawa

1. Nazwisko rodowe Drożdż

2. Imię Jan

Nazwisko przybrane (męża)

3. Imię ojca Antoni matki Ann

Nazwisko rodowe matki Białon

4. Data urodzenia 10 09 1911
..... dzień miesiąc rok

5. Miejsce urodzenia Dobra
..... miejscowość, gmina, województwo

(Miejsce pieczęci urzędowej)

Sędzia:

MS/RS.-17 — Zawiadomienie o uznaniu skazania za niebyłe

dnia 6 grudnia 1995 r.

MS/RS 17 PZM „Grafpap.” zam. nr 1257/Wa
FDA 15-2713-31/35-1024 20.000 szt. piśm. VII/60 f. A5

Skazano	Data wydania prawo- mocnego wyroku	20.09. 1952 r. 1952 r
	z art. KK lub innej ustawy	1851 dekr. z dn. 13.06. 46 r.
	Nr akt sprawy i instancji	Sr 255/52